

Lech Pawlata

Drohiczyn, woj. białostockie. Stanowisko XVI

Informator Archeologiczny : badania 16, 29-30

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wcześniej przeprowadzonej inwentaryzacji powierzchniowej, zarejestrowano występowanie zabytków kultury pucharów lej-
kowatych. Na badanym obszarze odkryto: w przybliżeniu pro-
stokątną chatę słupową o powierzchni ok. 25 m² z paleniskiem
wewnątrz, owalną budowlę szakaśową o powierzchni ok. 24 m²,
duże palenisko pomiędzy chatą a szakaśem, 5 jam o charakte-
rze gospodarczym, 17 dołków słupowych nie związanych bezpo-
średnio z konstrukcją chaty i szakaśu.

Zabytkowy materiał ruchomy stanowiła bardzo liczn-
nie występująca ceramika /ok. 6 tys. fragmentów/, liczne
przedmioty krzemienne /m.in. reprezentowane surowce krze-
mienne: czekoladowy, świeciechowski, wołyński/ i kamienne,
a także sporadycznie występujące kości zwierzęce. W badanej
części stanowiska /szczególnie w bezpośrednim sąsiedztwie
chaty/ zarejestrowano występowanie dużej ilości polepy.
Materiał zabytkowy w całości związany jest z kulturą pucha-
rów lejkowatych.

Wstępne obserwacje chronologiczne pozwalają dato-
wać całość znalezisk na schyłek fazy wióreckiej rozwoju tej
kultury. Należy przy tym podkreślić nie notowany dotychczas
udział niektórych elementów zdobnictwa grzebykowego, które
wskazuje na związki kultury pucharów lejkowatych z kultura-
mi neolitu strefy leśnej.

Materiały przechowywane są w MAiE w Łodzi.

Badania będą kontynuowane.

DROHICZYN
woj. białostockie
Stanowisko XVI

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Białymstoku

Badania prowadził mgr Lech Pawłata.
Finansował WKZ w Białymstoku. Trze-
ci sezon badań. Osada kultury cera-
miki grzebykowo-dołkowej. Osada
grupy mazowiecko-podlaskiej kultury
żużyckiej z IV okresu epoki brązu
- Hallstatt D. Cmentarzysko wcze-
snośredniowieczne z XII-XIII w.
Ślady osadnictwa kultury świder-
skiej i ceramiki sznurowej.

Badania skoncentrowano w północnej, górnostokowej
partii stanowiska, oraz w części zachodniej, na skłonie ob-
niżenia terasu nadzalewowego. Przebadano powierzchnię 190 m².

Północna część stanowiska okazała się zniszczona
w wyniku erozyjnej działalności wód i orki. W zachodniej
partii stanowiska obecność warstw kulturowych, żużyckiej
i wczesnośredniowiecznej, stwierdzono w najniższych jego
częściach. W północno-zachodniej części przebadanego obsza-
ru natrafiono na koryto ciek wódno, przecinającego teras-
ę nadzalewowy, związanego z poziomem osadnictwa żużyckiego.

W obrębie tego koryta wydzielono dwie warstwy osadnicze, z których niższa zawiera ceramikę o wczesnych cechach łożycyckich. W stropie górnej warstwy znaleziono brązową zausznicę gwoździowatą typu scytyjskiego.

Na przebadanym obszarze odkryto 39 obiektów koncentrujących się w najwyższej partii stanowiska, z wyjątkiem obiektów wczesnośredniowiecznych znajdujących się także na łagodnym skłonie terasy.

1/ kultura ceramiki grzebykowo-dołkowej - 3 nieckowate, w planie koliste jamy wypełnione gliniastą, szarą ziemią, zawierające fragmenty ceramiki i rozcieracze kamienne.

2/ kultura łożycka - 20 jam owalnych i kolistych, w przekroju cylindrycznych i nieckowatych, zawierających niewielką ilość fragmentów naczyń, krzemieni oraz rozcieracze i gładziki kamienne. W jednej z jam znajdowało się naczynie wazowate ornamentowane szerokimi, ukośnymi żłobkami. Inna jama zawierała pozostałości zniszczonego kamiennego paleniska oraz fragmenty kilku naczyń.

3/ wczesne średniowiecze - 9 grobów w układzie rzędowym, oraz 7 jam znajdujących się między grobami. Część szkieletów zawierała wyposażenie ograniczone do ozdób: pierścionki taśmowate i w kształcie zamkniętych kółek, zausznice z trzema ażurowymi malinkami, kabłączki: esowaty i o powrotnym zwoju, paciorki szklane. Szkielety zorientowane głowami w kierunku zachodnim, z lekkim odchyleniem ku północy, leżały w pozycji wyprostowanej na wznak. Odbiega od tego układu grób 18, w którym zmarły został do jamy grobowej złożony twarzą do ziemi. Szkielet osobnika z grobu 17 posiadał nogi przygniecione dużym kamieniem. Jamy w przekroju nieckowate, w planie nieregularnie owalne, zawierały znikomą ilość materiału zabytkowego. Nad jedną z nich, na poziomie warstwy kulturowej znaleziono fragmenty naczynia typu "mazowieckiego". Duży fragment tego naczynia znaleziony został w grobie 17 na poziomie szkieletu.

4/ Na złożu wtórnym znaleziono pojedyncze fragmenty naczyń kultury ceramiki sznurowej oraz doborowe wióry z krzemienia czekoladowego, które wiążą się z ubiegłorocznym znaleziskiem na tym stanowisku liściaka świderskiego.

Materiały znajdują się w zbiorach Muzeum Okręgowego w Białymstoku.

Badania będą kontynuowane.

DOLICE
woj.szczecińskie
Stanowisko 41

Wojewódzki Konserwator
Zabytków w Szczecinie

Badania prowadziła mgr Ewa Nawrołska. Finansował WKZ w Szczecinie. Pierwszy sezon badań. Grobowiec neolityczny kultury pucharów lej-kowatych.